

ham dermed, — i samme Grad er den Myn- dighed, der er i hans Haand, en ganske ander- ledes farlig Magt og udsat for langt større Misbrug. Jeg troer, at Enhver, der alvorlig vil besinde sig derpaa, vil dele den Overbe- viisning med mig, at naar man nu tager vore Menigheder, saaledes som de ere, altsaa: nogle af deres Medlemmer alvorlig grebne af den for Tiden til to forskjellige, tildeels modsatte Sider sig bevægende religiøse Vækkelse, nogle hidindtil ikkun mindre berørte deraf, nogle vel ogsaa næsten kun Medlemmer af Navn, i alt Fald mere end af Gavn, — at naar man, siger jeg, nu tager disse Menigheder og giver dem en umiddelbar og aldeles afgjørende Valgret, — og den ville vistnok Alle være med at benytte, Sligt har jo altid noget Interessant og Tiltalende, — idet man samles med mange Andre, hører de forskjellige Taler og gjør sin selvstændige Indflydelse gjældende — og man saaledes faaer samlet de paa en Sogneplet bo- ende 500 mynbige Mandspersoner, eller hvor- mange de nu kunne være, og saa lader dem stemme: saa bliver hele Sagen et forspin- nende Dieblit i de Allerflestes Liv, og der hører overordentlig Meget til, at Fleertallet af dem skulde alvorlig, bestemt prøve det hos sig selv, hvad der er Menighedens, hvad der er endogsaa deres eget Bedste, saaledes som de ellers føle dette Sidste i deres gode Timer, inden de sride til at give deres Stemme ved Valget. Og naar de gaae fra det, og Følgen viser, at Valget har været uhel- digt og forkeert, og Sagnet maaskee stammer sig ved det, saa er der Ingen, der staaer ved det Skete: „det var Fleertallets Valg“, — hed- der det — „han blev valgt ved de Flestes Stemmer.“ Og saa trækker idetmindste, saa- vidt jeg kjender Menneskene, mangen En paa Skuldrene og siger: Det var med de fleste Stemmer, men glemmer at bemærke, at blandt disse fleste Stemmer var han selv og- saa, ja maaskee en af de Første. — Derfor, ligeoverfor den hele os foredragne Række af Sammenstillinger og Sammenligninger mellem det Nyværende og det Fremtidige, dette Sidste efter det her Foreslaaede, og Muligheden af Misligheder ved begge, maa jeg stille de an- førte to Bemærkninger. For det Første, at vi

forfægte ikke det Nyværende, men at, saavidt jeg veed, alle de ærede Herrer, der idag have talt i det høie Thing, ligesom ogsaa jeg, ere af den Mening, at vi ville med Guds Hjælp sætte noget Bedre istedet. Og for det Andet, at dette Bedre, vi ville sætte istedet, skulde støtte sig i nogen Maade til, at man ikke alene fik Valgretten, men ogsaa saavidt muligt blev sig Opgaven og Ansvarret bevidst. Vi ville, mener jeg, at Valget ikke maa blive i høi Grad en udbortes, tilfældig, flygtig expederet Handling, uden bestemt Fremhævelse af dens kirkelige Charakter, og uden at der behøves Videre, end at man regner sig til Folketirken, idetmindste paa Valgdagen, og at man har naaet de 25 Aar; men at dets Vigtighed og Ansvarret for Valgerne skulde dog i nogen Maade bringes frem for disse og ved Valg- maaden. Og dette er for min nærværende Udtalelse Hovedsagen og Hovedbemærkningen imod en lang Række af enkelte Ytringer af den meget ærede Rigsdagsmand, som jeg vilde ønske, at jeg var Taler nok til paa lignende Maade ved Leilighed at kunne give Sidestykke til, naar han saaledes parodist slaar alle vore Modbemærkninger ned med det Spørgsmaal: Skulde det Samme ikke ogsaa kunne skee nu? Skulde man ikke finde Spor af alle disse Mis- ligheder ogsaa under den nu brugelige Ralbs- maade?

Saa ønskede jeg imidlertid ogsaa at gjøre opmærksom paa, at naar der er talt om de flette Veie, ad hvilke man under den paatænkte Valgmaade vilde søge at komme i Embede, — nærmest nok af det ærede Medlem for Kjø- benhavns 2den Valgfreds (Vrix), jeg troer og- saa af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Klein) — og om den megen Fordærvelse, som derved vilde yttre sig, og naar saa det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) svarer, at han har en bedre Tillid til Folketirken og dens Medlemmer: saa kan jeg ikke ansee dette Svar for fyldestgjørende. Thi hvad end vor Mening er om det danske Folk i det Hele og Store, som jo næsten fuldstændigen er i Folketirken, eller om dets Afdelinger i de for- skjellige enkelte Sogne, saa maae vi dog nok fastholde det, hvorpaa al borgerlig Lovgivning